
MOHORYCZNIK (1) *sb m*

I pl m(o)h(o)ryczniki.

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

praw. Pośrednik lub świadek umowy kupna – sprzedaży;

Szereg: »mohorycznik albo litkupnik«: Iáko byvalo rankoyemſthwo przeth mohoryczyky, albo przed lythkupnyky, Tho nyema bicz yedno czo komv ktho przeda albo poranczi LibLeg 6/117.

Synonimy: litkupnik, skupień, targownik.

AKtt